

ningslovene. Da vil disse Lønninger for Ingeniører og Jurister, som det ærede Medlem omtalte, blive Genstand for en Revision sammen med de øvrige Statslønninger.

Jeg skal gøre mit til, at der snarest muligt kommer reelle Frugter ud af dette Lovforslags Vedtagelse under den Form, at saa meget som muligt bliver sat i Arbejde; men jeg skal ikke skjule, at efter min Mening bliver det ikke saa forfærdeligt meget, der kan udrettes, før det Tidspunkt kommer, da man virkelig kan disponere over Materialer, over Skinner, Sveller, hvad der hører til Gravmaskiner, o. s. v. Meningerne er ogsaa forskellige i de forskellige Egne af Landet. Der er Steder, hvor Kommunerne er villige til uden Hensyn til, at det er meget økonomisk, at foretage Jordarbejder, skønt man ikke samtidig kan foretage den endelige Lægning af Banelegemet, og i saa Fald ønsker jeg at bidrage til, at saadant Jordarbejde kan ske. Men forsaavidt man andre Steder tager Afstand fra de store økonomiske Byrder og mener, det er rigtigt at afvente Forholdenes Udvikling, mener jeg paa den anden Side ikke, at jeg er i Stand til at lægge noget særligt Tryk paa det lokale Selvstyre i modsat Retning.

Lillelund: Jeg maa beklage, at hverken det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) eller den højtærede Minister er enig med mig i min Fortolkning af Lovforslaget angaaende Forholdet mellem Baner i Jylland og Baner paa Øerne. Jeg beklager det saa meget mere, som den højtærede Minister og det ærede Medlem efter Bogstaven har ganske Uret i deres Fortolkning. Forslaget her gaar ud paa en Ændring i et Punktum i den i Foraaaret vedtagne Lov. Dette Punktum skal jeg med den højtærede Formands Tilladelse oplæse i sin Helhed. Det hedder i § 5 i Lov Nr. 185 af 20. Marts 1918: „Dog bliver det at iagttage, at der i et enkelt Finansaar ikke meddeles Eneret til Anlæg af flere end 4 Baner, hvoraf saa vidt muligt 3 Baner i Jylland og 1 paa Øerne.“ Det er alt, hvad der staar i det Punktum. Ministeren foreslaar nu ikke at lade hele Punktumet udgaa, hvad der havde været det simpleste, hvis man ønskede, at Bestemmelsen skulde udgaa. Ministeren foreslaar derimod, at den første Del af Punktumet skal udgaa, det om, at der ikke maa meddeles Koncession til Anlæg af mere end 4 Baner om Aaret, medens Bisætningen — ganske vist mod

almindelig Sprogbrug — bliver staaende. Ellers maatte den højtærede Minister have foreslaaet, at hele Punktumet skulde udgaa. Det forekommer mig, at det ærede Medlem, der som Ordfører i Fjor var med til at anse det for en rimelig og forsvarlig Foranstaltning, at der byggedes 3 Baner i Jylland for hver 1 paa Øerne, ogsaa i Aar maa være enig i, at dette Forhold bør opretholdes. Jeg tror ikke, Spørgsmaalet i Praksis vil betyde saa meget; men jeg vil gerne have den højtærede Minister til at indrømme, at det er rimeligt at bevare det tidligere Forhold. Jeg ønsker ikke at afskære Øboerne fra at faa en eneste Bane; men jeg har saa meget Kendskab til Jyderne, at jeg tror, at de nok skal gøre deres til at faa deres Sager i Orden lige saa tidligt som Øboerne, saa at disse ikke af den Grund skal komme til at vente paa at faa deres Baner bygget.

Noget ganske andet er det, at med det Kendskab, vi har til Kontorerne herinde, er det rimeligvis begrænset, hvor meget Arbejde de kan overkomme. Og der vil jeg da gerne henstille til den højtærede Minister at medvirke til, at man inde i Kontorerne fremmer Arbejdet saa vidt muligt i Forholdet: 3 Baner i Jylland til 1 paa Øerne. Jeg er vis paa, at man fra Jydernes Side ikke vil sinke Arbejdet, og vil man vise den samme gode Villie nu som hidtil og opretholde det samme Forhold, vil det sikkert ogsaa kunne lykkes at give Koncession til 3 Baner i Jylland for hver 1 paa Øerne.

Jeg maa, som sagt, fastholde, at rent bogstaveligt er min Anskuelse rigtig, og den er i Overensstemmelse med, hvad der tidligere er hævdet af Tinget. Jeg skal dog ikke rejse Strid derom — hvad der staar, staar der —, men kun henstille, at den højtærede Minister saa vidt muligt søger at opretholde det Forhold, der blev bestemt i Fjor.

Andreasen: Praktisk set tror jeg ikke, at det Spørgsmaal, som det ærede Medlem nu synes at rejse Strid med Ministeren og mig om, betyder saa overordentlig meget. Naar man ser hen til Loven, der indeholder Mulighed for Anlæg af 13 Baner paa Øerne og 29 i Jylland, foruden det i Lov af 27. November 1908 omhandlede Baneanlæg Helsing—Tisvilde Leje, saa vil alene dette Forhold mellem Nyaanlæg henholdsvis paa Øerne og i Jylland bevirke, at Ministeren i Hovedsagen kommer til at meddele Eneretsbevillinger paa